

עת"א 41168/03/15 - יוסף בן אבו נגד נציב שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בירושלים

10 מאי 2015

עת"א 41168-03-15 בן אבו נ' מדינת ישראל

לפני כב' השופטת גילה כנפי-שטייניץ

בעניין: יוסף בן אבו

ע"י ב"כ עו"ד ע' גמליאלי

העותר

נגד

נציב שירות בתי הסוהר

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

המשיב

פסק דין

1. לפני עתירה לביטול החלטת המשיב מיום 8.3.15 המורה על הפסקה מינהלית של עבודות השירות של העותר וריצוי יתרת מאסרו מאחורי סורג וברח.

2. ביום 25.5.14 הוטל על העותר עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בגין הרשעתו בעבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים, וביום 10.8.14 התייצב העותר לריצוי עונשו. אין חולק כי העותר נעדר מספר רב של היעדרויות בלתי מאושרות, בעקבותיהן נערך לו ביום 2.2.15 שימוע טרם הפסקה מינהלית של עבודות השירות. לאחר השימוע הוחלט על הפקעת עבודות השירות וריצוי יתרת עונשו בבית הסוהר.

3. העותר מבקש לבטל את החלטת המשיב ולאפשר לו לסיים את ריצוי עונשו בעבודות שירות. העותר טוען כי עונש המאסר בעבודות שירות הוטל עליו על מנת לסייע לו לחזור למסלול חיים תקין. לאחר גזר הדין וכחלק ממסע שיקומו נרשם העותר ללימודים אקדמיים באוניברסיטה והוא נמצא בפיקוח של שירות המבחן במסגרתו הוא מקיים שיחות עם קצינת המבחן ונותן בדיקות שתן. כברת הדרך השיקומית שעשה עלולה, כך נטען, להיגדע לנוכח החלטת המשיב המורה על הפקעת עבודות השירות, אשר לא בחנה את כלל נסיבותיו המיוחדות של העותר לרבות נסיבותיו האישיות והשיקומיות. נטען גם שהעותר כשל ולא התייצב לעבודות השירות בשל העדר הבנה של מצבו המשפטי ומאחר שסבר כי מדובר בתרומה לקהילה ולא בעונש חלף מאסר ממש. העותר מציין כי ככל שתינתן לו ההזדמנות להמשיך ריצוי עבודות השירות, אזי הוא מתחייב לבצען ללא דופי ולשביעות רצון הממונה. עוד טוען העותר לפגם שנפל בהליך המינהלי, בכך שלא הודע לו על זכותו לייצוג משפטי בהליך השימוע, בגינו הגיע לשימוע בגפו מבלי שהיה מיוצג ומבלי שידע שהוא יכול להיות מיוצג. זאת אף שמדובר בהליך שתוצאתו עלולה להיות שליחתו לעונש מאסר במתקן כליאה. העותר מבקש, אפוא, לבטל את החלטת המשיב ולאפשר לו להשלים את ריצוי עונשו בעבודות שירות. לחלופין הוא מבקש, להורות למשיב לזמנו לשימוע בו יישמעו טיעונו, כשהוא מיוצג, ולאחריו לשקול בשנית את עמדתו.

עמוד 1

4. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין העתירה להתקבל בחלקה במובן זה שהעותר יוזמן לשימוע נוסף בפני המשיב.

5. כידוע, בית משפט הדן בעתירת אסיר אינו שם את שיקול דעתו במקום שיקול דעתו של המשיב, ותפקידו הוא אך לבחון את סבירות הפעלת שיקול הדעת ע"י המשיב. בענייננו, ולנוכח אופן התנהלותו של העותר, אף ב"כ העותר אינו טוען כי החלטתו של המשיב היא בלתי סבירה. כפי שעולה מן הראיות שהוגשו, המשיב הרבה להיעדר מעבודתו ללא אישור, וכבר בחודש ספטמבר נערכה עמו שיחת בירור ראשונה בה הובהרו לו חובותיו כעובד שירות. בהמשך נתקיימו עמו שתי שיחות בירור נוספות בגין היעדרויות רבות ללא אישור, אולם העותר המשיך בהיעדרויותיו ובהמשך הפסיק להתייצב לעבודות השירות. בסופו של דבר ריצה העותר 14 ימי עבודות שירות בלבד מאז התייצב לריצוי עונשו, זאת חרף שלוש שיחות בירור שנערכו עמו. הרושם העולה מן הדברים, כפי שציין עורך השימוע, הוא כי "לא ניכר כי [העותר] לוקח אחריות אמיתית וכנה על מעשיו, מתרשם כי אינו מבין את השלכות מעשיו או אם מבין, מתעלם מהם". גם השיקולים השיקומיים שצינו ע"י המבקש אין בהם כדי להצדיק ביטול החלטת המשיב, מקום שהעותר אינו ממלא אחר חובותיו המינימליות כעובד שירות, אותו נתיב שנבחר כדי להעלותו על דרך השיקום.

6. חרף האמור לעיל, סברתי שיש מקום להורות למשיב לקיים שימוע נוסף בעניינו של העותר, בו תינתן לעותר הזדמנות להעלות את טיעוניו כשהוא מיוצג ע"י עורך דין. זאת בשל ספק מסוים שהתעורר בשאלה האם הבין העותר את מצבו המשפטי, את משמעות השימוע ואת משמעות הפקעת עבודות השירות, והאם בשל כך בחר שלא להסתייע בייצוג משפטי עת התייצב לשימוע.

7. אני מורה, אפוא, למשיב לזמן את העותר לשימוע נוסף בו יישמעו טענותיו, ולאחריו ייתן המשיב החלטתו מחדש. יודגש כי אין בהחלטה זו משום נקיטת עמדה בכל המתייחס להחלטת המשיב בעקבות השימוע.

מזכירות בית המשפט תודיע לצדדים על מתן פסק הדין ותעביר להם העתק ממנו.

ניתן היום, כ"א אייר תשע"ה, 10 מאי 2015, בהעדר הצדדים.